

bestemt, at hovedsageligen de samme Regler, som efter Loven af 29de December 1850 gjælde for Valgret og Valgbarhed til Folkethinget, ogsaa skulle gjælde for Valgret og Valgbarhed til Lagthinget. Jeg anseer det nu for det Første for mindre rigtigt, at man her i en Communallov for Færøerne er afvejen fra det Princip, som i den Henseende er gjældende i det egentlige Danmark for Valgret og Valgbarhed til de communale Raad; men, da det gjentagende er udtalt, at der ikke laa noget Præjudicerende i, at man gik ind paa at vedtage dette Princip for Valg til det færøiske Communalraad, skal jeg heller ikke af denne Grund andrage paa, at der gjøres nogen Forandring i det fra det andet Thing komne Lovforslag. Med specielt Hensyn til Færøerne, kan jeg derimod ikke nægte, efter det nøie Kjendskab, jeg har til Derne, at det er at retracte, hvad Regjeringen har foreslaaet, ligesom det ogsaa er min Overbeviisning, at det hos Befolkningen derovre vil finde mere Ojenslang end det, som af det andet Thing er vedtaget. Da jeg imidlertid bemyndiget, at jeg, ved at forsøgte min egen Overbeviisning her, let kunde, hvis den vandt Thinget for sig, bidrage til, at Loven slet ikke udkom, og jeg dog troer, at Derne ville være bedre tjente med Loven, saaledes som den er vedtagen i det andet Thing, end med slet ingen, saa skal jeg heller ikke af denne Grund stemme derimod, saameget mindre, som det udtrykkeligt er fastsat i Lovforslaget, at det først sammentrædende Lagthing skal indkomme med Forslag, forsaavidt det maatte finde, at der var Grund til at ønske Forandringer i denne Lov. Det er mig imidlertid ikke ganske klart af Forhandlingerne i Folkethinget, om det er Regjeringens Mening, at den ikke vil gaae ind paa denne Lov, dersom de af Folkethinget i den Henseende vedtagne Forandringer ogsaa skulde blive vedtagne her, og, hvis dette var Tilfældet, vilde jeg ogsaa bidrage Mit til, at Regjeringens oprindelige Forslag kunde blive taget til Følge. Det skulde derfor glæde mig meget, om den høitærede Indenrigsminister vilde udtale sig nærmere herom.

Indenrigsministeren: Jeg skulde holde for, at, efter den meget betydelige Pluralitet,

som i det andet Thing stemte for Udvalgets Forslag istedetfor for Regjeringens Forslag med Hensyn til disse Paragrapher, maatte det Resultat, at der her i Landsthinget yttrede sig en Mening afvigende fra Folkethingets, lettelig, da Sessionen alt er saa langt fremrykket, endogsaa blot med Hensyn til Forhandlingerne imellem begge Thingene, føre til, at Loven ikke vilde kunne blive færdig, selv om man kunde vente nogen Overenskomst imellem Thingene, hvilket jeg anseer for lidet sandsynligt, naar man dog ikke tilsidst gik ind paa den Anskuelse, som, saavidt jeg erindrer, Folkethinget med henved 60 Stemmer mod 18 har antaget. Jeg har tilladt mig i Folkethinget paa Regjeringens Begne at udtale mig for, at i Realiteten, med Hensyn til Dernes Lary, var Sagen ikke af stor Bigtighed; der kommer ikke mange flere eller færre Valgere til efter det ene eller det andet Forslag, og i en vis Forstand var Folkethingets Affattelse af Loven strengere end Regjeringens, idet det halve Antal af Medlemmerne skal vælges blandt Folk, der efter disse Ders Forhold maae regnes for temmelig formuende, de, der svare 2 Rbd. i Skatter; Skatterne ere nemlig der saa ringe, at det kun er de større Jordbrugere, der svare 2 Rbd. i Skat. Derimod vilde Regjeringen finde stor Betænkelighed ved at gaae ind paa Loven, og jeg vil antage det for rimeligt, at Regjeringen endogsaa vilde finde overveitende Betænkeligheder ved at gaae ind paa Loven, dersom man maatte antage, at det Princip, at de, der svare nok saa Lidet til Kommunen, skulle være valgberettigede og tildeels valgbare i de communale Forhold, var præjudicerende afgivet for en tilkommende almindelig Communallov; thi der taler Meget for, at det vilde være mindre betænkeligt, at Færøerne i nogen Tid kom til at savne denne Lov, end at man gik hen og bændt sig paa nogen Maade til en saa overordentlig vigtig Særling som denne, med Hensyn til, hvorledes Valgret og Valgbarhed skal ordnes i Kommunen i Almindelighed. Jeg maa imidlertid bemærke, at, medens der ved anden Behandling i det andet Thing var en Tendens, idetmindste hos enkelte Talerere, til at gjøre Forslaget gjældende netop som Princip, blev det fra flere Sider, og næsten